

לא תכלה... אפי' ר' יוחנן... אפי' ר' יוחנן...

לדחות בהן זבה גדולה. רש"י פירש לאפוקי ר' יוחנן דלחיה רחמייהו... רש"י פירש לאפוקי ר' יוחנן דלחיה רחמייהו...

אף ימים הראויין לספירת סחירת זבה. בימי זבה לעולם היא טהורה עד שתספה שהרי כל ימיה ראוין לך שאם חספוס ששה ותראה סותרת הכל ומנאלו הימים הנצחין לנפירה והא דתמיא [משל:] בימי נדה נדה היכל לחמיל קושי מימי נדה אכל לחמיל בימי זבה כל מה שיאריך הקושי טהורה: (א) עורר תורה אור

מוסף רש"י לפתחת הקבר. רחמם בלא דם. דם ליה (פליג על כה).

חוספי הראש

הראויין לחות בוק ובה גדולה. ר"ח לאפוקי עשירי ו"א דאין ראויין לחתול בוק ובה גדולה א"כ שני של י"א דאין ראויין לחתול בוק ובה גדולה וישן ראויין משמע כפירוש: א"כ רש"י טעמו משום נפלים וכו'. והיפך בלא נפלים נמי משכחת לה (נ"ג) אחר סוף י"א בוק יודיה וחוקיה ששטחו נ"ג דרישין זה אחר זה ו"ל מילתא ולא שכיה הוא א"כ ק"ו סיורו: ו"ל רוחא ק"ו יום. והיפך כל ימיה משכחת לה ראויין שמינים של נקבת חתולה נקבת אהרן ו"ל דברד ולו אייזי א"כ היינו חיי רפיק מצי קב"ל דאין רחוק של ק"ו יום וא משכחת לה אפי' כובא ו"ל פטורי ק"ו יום וא משכחת לה כח"ל אלא ד"ל פטורי לא אייזי אלא בלידת ק"ו יום. ש"ל קסבר יודיה שיפורא גרים. שופר שחוקין כ"ד בקדושת הדרש הדרש של עיבור הוא לפי הדרש הלכנת והיפך דלפ"ה דהוה דריש דקסבר היינו ל' יום האחרונים שהיה הדרש תשיעי לעיבור ו"ל דא"כ ח"ל לספר דיה הדרש אחרון אבל הדרש משמע הדרש הסבור דריש הדרש הלכנת וקאי (ש"ס) אסתני' כמ' אביימא אלא שחוקי בתלמוד אחר דברייתא א"כ משום דברייתא שכתוב ויולדת למקוטעין סדקצי אפי' בתורת תשיעי יולדת ואם סדקצי הדרש לענין השתעורר כיון דראוין בו אלא יום אחד ולא יום שני לפיכך כחזוניתין דיה הדרש. ונראה ד"ל יודיה דבדרש ראשון של עיבור נמי שיפורא גרים ואם עיברה ביום אחרון של אר"י יולדת בתחלת פרושון כרקעי טפח ח' התחלה פ' משום דפיסתא דפיסקא היא דא אהרן דביצי ח' הדרשין הראשונים שליט' א"כ לא משכחת לה רשיפורא דפ' גרים אלא א"כ תעברת בתחלת הדרש וא"כ ר' יוחנן יודיה משכחת לה דאשה יולדת (ל"ז) הדרשין וב' ימים: והוא שמואל אין אשה משכחת לה לא דיה ספי לסיפור ד"ל יודיה איירי בנפלים סדקצי שמיני ותשיעי ולא נקט שמיני ורביעי ולא נקט שלישי ורביעי

כמה הוא קשוייה ר"מ אמר ארבעים וחמשים יום בשלמא לרב משכחת לה כרב אראא בר אהבה אלא ללוי קשיא אמר לך לוי מי קתני מהורה בטולן בימי נדה גרה בימי זיבה מהורה לישנא ארדינא אמר א"ד לוי אין הולד במהרה אלא ימים הראויין להיות בהן זבה גדולה מ"ט דמה ימים רבים כתיב [א] אבא שאול משמיה דרב אמר אפילו ימים הראויין להיות בהן זבה קטנה מ"ט ימי וכל ימי הדרג כתיבי תנן כמה הוא קשוייה ר"מ אמר אפי' ארבעים וחמשים יום קשיא לחרייהו מי קתני מהורה בטולן קשתה בימי נדתה גרה בימי זיבתה מהורה תניא היה ר"מ אמר יש מקשה ק"ג יום ואין זיבה עולה בהן כיצד שנים בלא עת ושבעה גרה ושנים של ארד הגרה וחמשים שהולד במהרה ושמונים של נקבה ושבעה גרה ושנים של ארד הגרה אמרו לו א"כ יש מקשה כל ימיה ואין זיבה עולה בהן אמר ר' הון מאי דעתיכו משום נפלים ר' אין קיש לנפלים ת"ד יש רואה מאה יום ואין זיבה עולה בהן כיצד שנים בלא עת ושבעה גרה ושנים של ארד הגדה מאי קמ"ל לאפוקי ממ"ד אי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם: ר' יהודה אמר דיה וכו': תניא רבי יהודה אמר משום רבי מרפון דיה חרשה ויש בדבר להקל ולהחמיר כיצד קשתה שנים בסוף שמיני וארד בתחלת תשיעי ואפילו בתחלת תשיעי יולדת ביום אבל קשתה יום אחד בסוף שמיני ושתים בתחלת תשיעי ואפילו בסוף תשיעי יולדת אין זו יולדת ביום אמר רב אראא בר אהבה ש"מ קסבר רבי יהודה שיפורא גרים איני והא אמר שמאל אין אשה מתעברת ויולדת ב' אלא למאתים ושבעים ואחד יום או למאתים ושבעים ושנים יום או למאתים ושבעים ושלושה הוא דאמר כחסידים הראשונים דתניא חסידים הראשונים לא היו משמשין מטותיהן אלא ברביעי בשבת שלא יבואו נשתייהו ליד

של נקבה ומתעברת ולסוף שמונים שבעה לנדה ושנים לאחר הנדה ומקשה חמשים וחמרת ומפלת נקבה וכן לעולם: אמר להן. ר"מ מאי דעתיכו משום נפלים כדפרישין: אין קושי קמייירן: יש רואה. בלא קושי: קמ"ל דאפשר לפתיחת הקבר בלא דם. דאי לא אפשר הוה לה זבה כשילדה אחר שנים שלאחר הנדה דהוה לכו' ג' לאחר הנדה: וחמשים שהולד מטרה. הן חמשים של קושי לפני השמונים: א"כ. לעולם. ואינה זבה כגון טובלת ל"ד

ר' יוחנן דלחיה רחמייהו. ר' יוחנן דלחיה רחמייהו. ר' יוחנן דלחיה רחמייהו.

אפי' ר' יוחנן... אפי' ר' יוחנן...

ימים קשה כחש' ס' אלא ודאי שיפורא גרים ונראה דלרבי יהודה שיפורא דפ' גרים ואם נחעברה בסוף הארבעה יולדת בתחלת תשיעי דאי בעינן שמונה הראשונים שלמים א"כ כי נחעברה בסוף החדש שיפורא דט' הוה ליה עשירי א"כ נחעברה בתחלת החדש: והא

הוא לה זבה כשילדה אחר שנים שלאחר הנדה דהוה ליה יום לידה שלישי ואי הוה חזיא קודם לידה נפתימת הקבר הרי היא זבה והואיל וזכר קושי רחמה: לזהקל ולהחמיר. פעמים שאינו מטהר כלום פעמים שהוא מטהר חדש ויום אחד: הרי זו יולדת בזבוב. והואיל וזכר זיבה בשמיני הואי שאין הולד מטהר שדין חד יומא כמר מרין והרי היא זבה: ואפי' בסוף תשיעי יולדת. ואע"ג דתשיעי כולו כזופי חון משני ימים אין זו יולדת בזבוב בלכד שלא תראה דם בימי השופי ולא אמרינן כיון דשופי סמוך ללידה נעמלנה דם הקושי דקסבר ר' יהודה שיפורא גרים כלומר החדש של תשיעי גורמת לידת הולד דמצי עייל הוה זמן לידה הילכך כל הדמים שזוהא בו בקושי אינו אלא מחמת הולד אע"ג דליכא שופי נחרייהו ואפי' בתחלת תשיעי הוה מחמת ולד דקסבר יולדת לט' יולדת למקוטעין: שיפורא. שופר שחוקין בו כ"ד בקדושת החדש: או למאתים ושבעים ואחד. דהוה לכו' ט' חדשים שלמים של שלשים וביום ראשון של עשירי יולדת: או לרע"ב. כלומר אם לא קלט הורע יום ראשון קולט נשי ומיום קליטתו הוה התחלת העיבור: או לרע"ג. שאם לא קלט נשי קולט בשלישי אבל אם לא קלט בשלישי שוב אינו קולט דק"ל דעד שלישי הוה רחוי להורע מאלן ואלין מסיבתא נמסכתא שנת (דף טו.) נפולטת שכתב זרע ביום השלישי בפרק ר' עקיבא. אלמא לא ילדה למקוטעין: [הדא]. שמואל דאמר כחסידים: ו גמ"ל: מ"י.

ר' יוחנן דלחיה רחמייהו. ר' יוחנן דלחיה רחמייהו. ר' יוחנן דלחיה רחמייהו.

תורת הב"ח

רש"י רביע דרביע ארבעים:

גמ"ל ט"ז

גמ"ל ט"ז

גמ"ל ט"ז

גמ"ל ט"ז

תורת מר"ב

רנשבורג [א] גמ"ל ט"ז [ב] גמ"ל ט"ז [ג] גמ"ל ט"ז [ד] גמ"ל ט"ז [ה] גמ"ל ט"ז [ו] גמ"ל ט"ז [ז] גמ"ל ט"ז [ח] גמ"ל ט"ז [ט] גמ"ל ט"ז [י] גמ"ל ט"ז [יא] גמ"ל ט"ז [יב] גמ"ל ט"ז [יג] גמ"ל ט"ז [יד] גמ"ל ט"ז [טו] גמ"ל ט"ז [טז] גמ"ל ט"ז [יז] גמ"ל ט"ז [יח] גמ"ל ט"ז [יט] גמ"ל ט"ז [כ] גמ"ל ט"ז [כא] גמ"ל ט"ז [כב] גמ"ל ט"ז [כג] גמ"ל ט"ז [כד] גמ"ל ט"ז [כה] גמ"ל ט"ז [כו] גמ"ל ט"ז [כז] גמ"ל ט"ז [כח] גמ"ל ט"ז [כט] גמ"ל ט"ז [ל] גמ"ל ט"ז